

27. MEKTUP

٢٧- ﴿الْمَكْتُوبُ السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ إِلَى مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ طَاهِرِ الْبَدَخْشِيِّ فِي
جَوَابِ تَشْكِيكَاتِ الشَّيْخِ عَبْدِ الْعَزِيزِ الْجَوْفُورِيِّ فِي الْمَكْتُوبِ الْأَوَّلِ
الْمُرْسَلِ إِلَيْهِ﴾

بَعْدَ الْحَمْدِ وَالصَّلَوَاتِ وَتَبْلِيغِ الدَّعَوَاتِ أَنْهِيَ أَنَّ الْمَكْتُوبَ الَّذِي أَرْسَلْتُمُوهُ بَعْدَ
مُدَّةٍ مَدِيدَةٍ أَوْجَبَ الْفَرَحَ بِوُصُولِهِ جَعَلَكُمْ اللَّهُ سُبْحَانَهُ مُحَلِّيًا وَمُزِينًا بِجَمْعِيَّةِ
الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ عَلَى الدَّوَامِ وَالْفَقِيرُ قَدْ كَتَبْتُ إِلَيْكُمْ فِي هَذِهِ الْمُدَّةِ ثَلَاثَةَ
مَكَاتِبَ وَوَصَلَ مِنْهَا إِلَيْكُمْ مَكْتُوبٌ وَاحِدٌ وَبَعْدَ الْمَسَافَةِ عُدْتُ مَانِعٌ وَوَصَلَ
أَيْضًا مَعَ مَكْتُوبِكُمْ الْمَكْتُوبُ الَّذِي كَتَبَهُ الشَّيْخُ عَبْدُ الْعَزِيزِ وَأَتَّضَحَ مَا انْدَرَجَ
فِيهِ وَمِمَّا انْدَرَجَ فِيهِ أَنَّهُ لَوْ كَانَتْ حَقَائِقُ الْمُمَكِّنَاتِ الَّتِي هِيَ صُورٌ عِلْمِيَّةٌ
لِلْعَدَمَاتِ الَّتِي هِيَ أَضْدَادُ الصِّفَاتِ يَلْزَمُ حُصُولُ تِلْكَ الْعَدَمَاتِ فِي الذَّاتِ تَعَالَتْ
وَتَقَدَّسَتْ وَهُوَ سُبْحَانَهُ مُنَزَّهٌ عَنْ ذَلِكَ وَهَذِهِ شُبْهَةٌ عَجِيبَةٌ أَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ الْحَقَّ
سُبْحَانَهُ يَعْلَمُ الْأَشْيَاءَ الشَّرِيفَةَ وَالْكَثِيفَةَ وَلَيْسَ لَشَيْءٍ مِنْهَا حُصُولٌ فِي حَضْرَةِ
الذَّاتِ تَعَالَتْ وَلَا اتِّصَافٌ لِلذَّاتِ بِشَيْءٍ مِنْهَا فَمِنْ أَيْنَ جَاءَ الْحُصُولُ فِي هَذِهِ
الصُّورَةِ (وَمِنْهُ) أَنَّ حَقَائِقَ الْمُمَكِّنَاتِ يَنْبَغِي أَنْ تَكُونَ وَجُودِيَّةٌ وَتُبُوتِيَّةٌ لَا
عَدَمِيَّةٌ فَإِنَّ الْحَقَائِقَ عِبَارَةٌ عَنْ أَرْوَاحِ الْمُمَكِّنَاتِ وَنُفُوسِهَا نَعَمَ أَنَّ لَهَا وَجُودًا
وَتُبُوتًا عِلْمِيَّيْنِ وَهَذَا هُوَ الْقَدْرُ اللَّازِمُ فِي الْحَقَائِقِ وَكَانَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَعْتَرِضَ
بِهَذَا الْأَعْتِرَاضِ أَوَّلًا عَلَى الشَّيْخِ مُحْيِي الدِّينِ بْنِ الْعَرَبِيِّ لِأَنَّهُ قَالَ الْأَعْيَانُ مَا
شَمَّتْ رَائِحَةُ الْوُجُودِ وَالْعَجَبُ أَنَّهُ جَعَلَ الْحَقَائِقَ هُنَا عِبَارَةً عَنْ أَرْوَاحِ
الْمُمَكِّنَاتِ وَنُفُوسِهَا وَتَرَكَ الْأَعْيَانَ الثَّابِتَةَ وَمَعْلُومَاتِ اللَّهِ تَعَالَى (وَمِنْهُ) أَنَّ
الْأَنْبِيَاءَ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَالْأَوْلِيَاءَ عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ وَسَائِرِ أَفْرَادِ الْإِنْسَانِ مِنَ
الْمُمَكِّنَاتِ فَلَوْ كَانَتْ حَقَائِقُ هَؤُلَاءِ عَدَمَاتٍ يَكُونُ الشَّرَفُ مَسْلُوبًا عَنْ هَؤُلَاءِ

الرُّمُورَةُ الْعَلِيَّةِ وَالْكَمَالُ فِيهِمْ مَعْدُومًا (كَيْفَ) يَكُونُ مَسْلُوبًا وَمَعْدُومًا فَإِنَّ الْحَقَّ
سُبْحَانَهُ جَعَلَ تِلْكَ الْعَدَمَاتِ بِحِكْمَتِهِ الْبَالِغَةِ وَقُدْرَتِهِ الْكَامِلَةِ وَبِحُسْنِ تَرْبِيَّتِهِ مَرَايَا
عُكُوسِ أَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ وَشَرَفَ بَشَرِ النَّبُوَّةِ وَالْوَلَايَةِ وَجَعَلَ مُحَلًى بِحِلْيَةِ
ظِلَالِ كَمَالَاتِهِ وَصَيَّرَ مُعَزَّزًا وَمُكْرَمًا كَمَا أَنَّهُ سُبْحَانَهُ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ
وَبَلَّغَهُ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى وَالْعَجَبُ أَنَّهُمْ يُلَاحِظُونَ شَرَفَ الْإِنْسَانِ وَكَرَامَتَهُ
وَيُضَيِّعُونَ تَنْزِيهَ الْوَاجِبِ وَتَقْدِيسَهُ تَعَالَى وَتَقْدَسَ وَيَقُولُونَ "الْكُلُّ هُوَ"
وَيَزْعُمُونَ الْأَشْيَاءَ الْخَسِيسَةَ الرَّذِيلَةَ عَيْنَ الْحَقِّ تَعَالَى وَتَقْدَسَ وَلَا يَتَحَاشَوْنَ عَنْ
أَمْثَالِ تِلْكَ الْمَقُولَةِ وَلَا يُحَوِّزُونَ لِلْإِنْسَانِ حَقَائِقَ عَدَمِيَّةٍ وَيَتَحَاشَوْنَ عَنْهُ
أَعْطَاهُمْ اللَّهُ سُبْحَانَهُ الْإِنْصَافَ (وَمِنْهُ) أَنَّهُ لَا يُمَكِّنُ رَفْعَ الْكَلَامِ الْمُجْمَعِ عَلَيْهِ
بِالْمُبْتَدِعِ (نَحْنُ) نَرَى الْكَلَامَ الْمُبْتَدِعَ الْقَوْلَ بِأَنَّ الْكُلَّ هُوَ لَا الْقَوْلَ بِأَنَّ الْكُلَّ
مِنْهُ فَإِنَّهُ مِمَّا أَجْمَعَ عَلَيْهِ الْعُلَمَاءُ وَإِنَّمَا تَتَوَجَّهُ الْمَلَامَةُ وَالشَّنَاعَةُ إِلَى صَاحِبِ
الْفُصُوصِ إِلَى هَذَا الزَّمَانِ بِوَاسِطَةِ قَوْلِهِ "الْكُلُّ هُوَ" وَحَاصِلُ مَعَارِفِ الْفَقِيرِ الَّتِي
كَتَبْتُهَا "الْكُلُّ مِنْهُ" وَهُوَ مَقْبُولٌ شَرْعًا وَعَقْلًا وَكَيْفَ إِذَا كَانَ مُؤَيَّدًا بِالْكَشْفِ
وَالْإِلْهَامِ (ثُمَّ كَتَبَ) الشَّيْخُ بَعْدَ ذِكْرِ الْأَعْتِرَاضَاتِ تَنْزِيلًا إِلَى مَقَامِ الشَّقَقَةِ أَنَّهُ لَوْ
أُرِيدَ بِحَقَائِقِ الْمُمَكِّنَاتِ الْأَرْوَاحِ الْإِنْسَانِيَّةِ فَمُوافِقٌ لِلْجُمْهُورِ (وَلَمْ أَدْرِ) أَيْ
صَنِيفٍ أَرَادَ مِنَ الْجُمْهُورِ فَإِنَّهُ لَمْ يُسْمَعْ إِلَيَّ الْآنَ أَنَّ أَحَدًا قَالَ بِأَنَّ حَقَائِقَ
الْمُمَكِّنَاتِ هِيَ الْأَرْوَاحُ الْإِنْسَانِيَّةُ وَالْعَجَبُ مِنَ الشَّيْخِ كُلِّ الْعَجَبِ حَيْثُ تَخَيَّلَ
أَنَّ كُلَّ أَحَدٍ يَقُولُ مَا يَقُولُ بِالْقِيَاسِ وَالتَّخْمِينِ وَيَنْسَجُهُ بِالتَّفَكُّرِ وَالتَّخَيُّلِ كَلَّا إِنَّ
الْمَعَارِفَ الَّتِي تُنَمَّى وَتُكْتَبُ بِلَا كَشْفٍ وَإِلْهَامٍ أَوْ تُحَرَّرُ وَتُقَرَّرُ بِذَوْنِ شُهُودٍ
وَمُشَاهَدَةٍ فَهِيَ بُهْتَانٌ وَافْتِرَاءٌ خُصُوصًا إِذَا كَانَتْ مُخَالَفَةً لِمَا ذَهَبَ إِلَيْهِ الْقَوْمُ
وَلَمْ أَدْرِ مَاذَا اعْتَقَدَ الشَّيْخُ الْمَشَارُ إِلَيْهِ وَمِنْ أَيْ قَبِيلٍ فِيهِمْ هَذِهِ الْمَعَارِفُ "رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ" وَالسَّلَامُ.

TÜRKÇE ANLAMI

Bu mektup Mevlana Muhammed Tahir el-Bedahşi'ye¹⁵⁴ gönderilmiştir. İmam-ı Rabbanî bu mektupta Şeyh Abdulaziz el-Confôrî'nin, Mektubat'ın ikinci cildinin birinci mektubunda geçen itiraz ve suallerine cevap vermektedir.

Hamd, salavat ve duaları arz ettikten sonra uzun bir müddet sonra gönderdiğiniz mektubunuzun elimize ulaşması bizi fazlasıyla sevindirdi. Allah Sübhanehü sizleri devamlı surette zahir ve batın cemiyetiyle donatsın.

Fakir size bu zaman zarfında üç mektup yazdı; fakat aramızdaki mesafenin uzak olması sebebiyle bunlardan sadece bir tanesi clinize ulaşabildi. Gönderdiğiniz mektubunuzla birlikte Şeyh Abdulaziz el-Conforî'nin yazdığı mektup da elimize ulaştı. İçinde yer alan ifadeler gayet güzel bir biçimde anlaşıldı. Mektubunuzda şöyle diyorsunuz: "Eğer Allah'ın ilmindeki suretlerden ibaret olan mümkün varlıkların hakikatleri yokluklar olsaydı –ki bunlar Allah'ın sıfatlarına zıt şeylerdir- yoklukların Allah'ın yüce zatında bulunması gerekirdi. Halbuki Allah Sübhanehü bu durumdan münezzehtir. Bu çok ilginç bir şüphe. Halbuki Allah Sübhanehü her şeyi bildiği halde bildiği hiçbir şey onun yüce zatında bulunmamakta ve Allah'ın yüce zati bunlardan hiçbirisiyle vasıflanmamaktadır." Yine mektubunuzda diyorsunuz ki; "Mümkün varlıkların hakikatlerinin yoklukla ilgili/ademî olmak yerine varlıkla ilgili/vücûdî olması gerekir. Zira hakikatler mümkün varlıkların ruhlarından ve nefislerinden ibarettir."

Cevaben derim ki: Evet mümkün varlıklar için bir varoluş söz konusudur ve bu varoluş ilmi bir varoluştur. Bu düzeyde bir varoluş hakikatler için gerekli olan miktardır ki bundan fazlası gerekmez. Aslında bu itirazın Şeyh Muhyiddin ibn-i Arabî'ye yöneltilmesi gerekirdi. Zira "ayân-ı sâbite varlık kokusunu koklamamıştır" diyen odur. Üstelik itirazda mümkün varlıkların hakikatleri olarak ruh ve nefisler gösterilerek ayan-ı sabite ve Allah'ın ilmindeki suretlerin bir tarafa bırakılmasına da şaşıyorum.¹⁵⁵

Yine mektupta şöyle deniyor: "Peygamberler (salavatü'llahî ve

¹⁵⁴ Mektubat'ın birinci cildinde yer alan yüz yirmi ikinci mektupta bu zatla alakalı bilgi verilmiştir.

¹⁵⁵ İmam-ı Rabbanî bu ifadeleriyle, itirazın başında, mümkün varlıkların hakikatleri ayan-ı sabite ve Allah'ın ilmindeki suretler olarak gösterilmesine rağmen, itirazın sonunda bundan vazgeçilerek mümkün varlıkların hakikatleri olarak ruh ve nefislerin gösterilmesindeki tutarsızlığa işaret etmektedir.

selamühü aleyhim ecmain) ve mümkün varlıklardan olan diğer insanların hakikatleri, sizin söylediğiniz gibi yokluklar olsaydı bu yüce zümrenin kemal ve şereften yoksun olmaları gerekirdi.¹⁵⁶

Bu durumda onların kemal ve şereften yoksun olmalarını gerektirecek bir şey olduğunu kabul etmiyorum. Bu nasıl olsun ki! Allah Sübhanehü sonsuz hikmeti, eşsiz kudreti ve güzel tedbiriyle söz konusu yoklukları kendi isim ve sıfatlarının aksettği birer ayna kılmıştır. Ve bu yoklukların bir kısmını nübüvvet, bir kısmını da velayet şerefiyle şeref-lendirerek onları kemâlâtının gölgelerinin süsleriyle süslemiş ve onları muazzez ve mükerrem kılmıştır. Nitekim Cenab-ı Allah insanoğlunu adi bir sudan yarattığı halde onu en yüksek derecelere çıkarmıştır.

Doğrusu böyle düşünenlerin, bir taraftan insanın şerefini düşünür-ken diğer yandan Allah'ın tenzih edilmesi gerektiği hususunu ihmal etme-lerine şaşıyorum. Bunlar "her şey Allah'tır" diyor ve böylece değersiz bir takım şeylerin bile Allah'la özdeş olduğunu savunmakta herhangi bir sakınca görmüyorlar. Öte yandan insan için yoklukla ilgili bir hakikat kabul etmeyi insanlık onurlarına yediremiyorlar. Ne diyelim, Allah kendilerine insaf versin.

Ayrıca mektupta üzerinde icma bulunan bir hususun sonradan or- taya çıkartılan (bidat) bir şeye dayanarak reddedilemeyeceğinden söz edi- yorsunuz. Asıl biz "her şey Allah'tandır" sözünü değil, "her şey Allah'tır" sözünü bidat olarak görüyoruz. Zira "her şey Allah'tandır" sözü alimlerin üzerinde görüş birliğine vardığı temel bir ilkedir. Kaldı ki *Fususu'l-Hikem* sahibi İbn-i Arabî "her şey Allah'tır" sözü nedeniyle bugüne kadar hep yadırganmıştır. Oysa bu fakirin kaleme aldığı marifetler "her şey Al- lah'tandır" ilkesinin açılımıdır. Bu ilke hem şer'an hem de aklen muteber- dir. Üstelik keşif ve ilhamla da desteklenmiştir.

Şeyh bu itirazlardan sonra şefkat makamına inerek "Eğer mümkün varlıkların hakikatlerinden insan rubları kastedildiyse bu cumhurun görüşüne uy- gundur." diyor. Bilemiyorum, acaba cumhur ifadesinden hangi sınıfı kas- tediyor? Bugüne kadar, mümkün varlıkların hakikatlerinin insan nefisleri olduğunu söyleyen birine hiç rastlanmadı. Şeyh efendiye çok hayret edi- yorum. O söylenilen her şeyin sırf kıyas ve tahminle söylendiğini mi zan- nediyor? Hayır, asla! Keşif ve ilhama dayanmayan ya da şühûd ve müşa- hede olmadan söylenen her söz yalan ve iftiradır. Özellikle bu söz sûfilerin görüşüne aykırı olursa durum daha da vahimdir. Anılan Şeyh efendi ne düşünür, bu marifetleri nasıl anlar bilemem.

'Ey Rabbimiz! Günablarımızı ve işimizdeki taşkınlığımızı bağışla; ayakla-

¹⁵⁶ İtiraz sahibi, yokluğun bütün şer ve kötülüklerin anası olduğu prensibinden hareketle hakikatleri yokluktan ibaret olan peygamberlerin bundan menfi yönde etkileneceğini düşün- mektedir.

رُحْمَازِي (yolunda) sabit kıl; kâfirler topluluğuna karşı bizî muzaffer kıl!" (Maide, 147)

Baki selam...

KELİME ANLAMI

27. اِلَى مَوْلَانَا Yirmi yedinci mektup (Kime gönderilmişti?) Mevlana Muhammed Tahir Bedahşi'ye (Ne hakkında?) Şeyh Abdulaziz Confori'nin şüphelerine cevap hakkındadır (Nerededir?) Ona gönderilen ilk mektuptaki ➤

بَعْدَ مَدَّةٍ (Ne zaman?) Ve duaları ilettikten sonra Hamd, salavatlardan Harid ve duaları ilettikten sonra GÖNDERDİĞİNİZ MEKTUP (Ne zaman?) BİLDİRİRİM Kİ; Uzun müddet sonra (Ne ile?) Ulaşmasıyla SÜSLENMİŞ VE BEZENMİŞ (Neyle?) Zahir ve batını devamlı cem etmekle (Ne zaman?) Fakir size yazdı (Ne ile?) Üç mektup (Ne ile?) Ve onlardan ulaştı (Ne ile?) Size (Ne ile?) Mesafenin uzaklığı da (Ne ile?) Bir mektup (Ne ile?) Aynı şekilde ulaştı (Ne ile?) Mektubunuzla birlikte (Ne ile?) Yazdığı mektup (Ne ile?) Ve anlaşıldı (Ne ile?) Mektupta yer alanlar (Ne ile?) Şayet mümkünatın (Ne ile?) Orada yer alanlardandır (Ne ile?) İlmî surettir (Ne ile?) Sıfatların zıddıdır (Ne ile?) Gerektirdi (Ne ile?) Bu ademlerin hasıl olması (Ne ile?) Oysaki Allah Sübhânehü (Ne ile?) Bu garip bir şüphedir (Ne ile?) O bilmez mi ki? (Ne ile?) Hak Sübhânehü bilir (Ne ile?) Şerefli ve kesif

[illegible]

كَمَالَاتٍ لَمْ يَكُنْ لَهَا كَمَالَاتٍ (Neden?) Kemâlât gölgelerinin sûsüyle Ve şerefli ve kıymetli eyledi (Neden?) كَمَا أَنَّهُ سُبْحَانَهُ خَلَقَ الْإِنْسَانَ Nasıl ki Allah Sübhânehu insanı yarattı (Neden?) وَبَلَّغَهُ مِنْ مَاءٍ مِهِنٍ Adi bir sudan Ve onu ulaştırdı (Neden?) الدَّرَجَاتِ الْعُلَى Onlar mülâhaza ediyorlar (Neden?) وَتُضَيِّعُونَ شَرَفَ الْإِنْسَانِ İnsanın şeref ve kerametini Ve zayı ediyorlar (Neden?) تَنْزِيهِ الْوَاجِبِ وَتَقْدِيسُهُ تَعَالَى Yüce ve mukaddes Vacip Teâla'nın tenzih ve takdisini وَيَقُولُونَ Ve diyorlar ki: "الْكُلُّ هُوَ" Her şey odur Ve zannediyorlar (Neden?) عَيْنَ الْحَقِّ تَعَالَى Düşük ve rezil şeyleri (Neden?) عَنْ أَمْثَالِ تِلْكَ الْقَوْلَةِ Çekinmiyorlar (Neden?) وَلَا يَتَحَاشَوْنَ وَلَا يَحْزَنُونَ Ama insan için caiz görmüyorlar (Neden?) Ademi hakikatleri عَنْهُ Ve ondan çekiniyorlar (Neden?) أَعْطَاهُمُ اللَّهُ (وَمِنْهُ) Mektupta yer alanlardandır (Neden?) لَا يُمَكِّنُ رَفْعُ الْكَلَامِ الْمُجْمَعِ عَلَيْهِ Üzerine icma olunan sözü kaldırmak mümkün değildir (Neden?) بِالْمُبْتَدِعِ Bid'atle Biz bid'at لَا الْقَوْلَ 'Her şey odur' diye hükmetmeyi (Neden?) الْكُلُّ هُوَ 'Her şey odur' diye hükmetmeyi değil (Neden?) فَإِنَّهُ مِمَّا أَجْمَعَ عَلَيْهِ الْعُلَمَاءُ 'her şey ondandır' diye hükmetmeyi değil (Neden?) الْكُلُّ مِنْهُ Zira o ulemanın icma ettiği bir şeydir وَالشَّاعَةُ وَالْمَلَامَةُ وَأَمَّا تَتَوَجَّهَ الْمَلَامَةُ وَالشَّاعَةُ Burada kötöleme ve kınama yöneliyor (Neden?) إِلَى صَاحِبِ الْفُصُوصِ Fûsus kitabının sahibine (Neden?) Bu zamana kadar (Neden?) الْكُلُّ هُوَ "Her şey odur" sözü (Neden?) Bu fakirin marifetlerinin hasılı وَحَاصِلُ مَعَارِفِ الْفَقِيرِ Ki, ben onları yazdım (Neden?) الْكُلُّ مِنْهُ 'Her şey ondandır' ifadesidir (Neden?) وَكَيفَ إِذَا كَانَ مُؤَيَّدًا Ve desteklenmiş olduğunda nasıl olur? (Neden?) الشَّيْخُ الْكَشَفُ وَالْإِلْهَامُ Keşif ve ilhamla Sonra şeyh yazmış (Neden?) تَنْزِلًا إِلَى مَقَامِ الشَّفَقَةِ (Neden?) İtirazları zikrettikten sonra (Neden?) شَفَاةٍ لِمَقَامِ الشَّفَقَةِ Şefkat makamına inerek الْحَقَائِقِ الْمُحْكِنَاتِ İnsan ruhları CUMHURِ CUMHURA MUVAFIK bir kastedilirse (Neden?) الْإِنْسَانِيَّةُ İnsan ruhları CUMHURِ CUMHURA MUVAFIK bir görüştür (Neden?) وَكَلِمَ أَذْرٍ آتَى صِنْفٍ أَرَادَ CUMHURِ CUMHUR SÖZÜNDEN (Neden?) فَإِنَّهُ لَمْ يَسْمَعْ إِلَى الْآنِ Zira şu ana kadar duyulmamıştır

آنَ أَحَدًا قَالَ (Ney?) Zira şu ana kadar duyulmamıştır (Ney?)
 هِيَ (Ney?) بِأَنَّ حَقَائِقَ الْمُمَكِّنَاتِ (Ney?) Mümkünatın hakikatleri (Ney?)
 هِيَ (Ney?) وَالْعَجَبُ مِنَ الشَّيْخِ كُلِّ الْعَجَبِ الْآرَوَاحُ الْإِنْسَانِيَّةُ
 Zira o hayal ediyor (Ney?) مَا يَقُولُ (Ney?) Her söz söyleyen kimse
 وَتَشْجُهُ بِالتَّفَكُّرِ وَالتَّخِيلِ (Ney?) Kıyas ve tahminle (Ney?)
 وَتَحْيَلِ (Ney?) Hayır asla! وَتَكْتُبُ (Ney?)
 أَنْ الْمَعَارِفَ الَّتِي تُمْلَى (Ney?) Keşif ve ilham olmadan (Ney?)
 أَوْ (Ney?) بِالْإِلْهَامِ (Ney?) Keşif ve ilham olmadan (Ney?)
 يُدَوِّنُ شُهُودَ وَمُشَاهَدَةَ (Ney?) Yada şuhud ve müşahedeye dayanmadan kararlaştırılan her marifet (Ney?)
 وَتَقَرَّرُ بِدُونِ شُهُودٍ وَمُشَاهَدَةٍ (Ney?) İftira ve bühtandır (Ney?)
 إِذَا كَانَتْ مُخَالَفَةً لِمَا ذَهَبَ إِلَيْهِ الْقَوْمُ (Ney?) Özellikle
 Çoğunluğun sözüne muhalif olduğunda (Ney?)
 وَمِنْ (Ney?) Ben bilmiyorum (Ney?)
 مَاذَا اعْتَقَدَ الشَّيْخُ الْمُسَارُ إِلَيْهِ (Ney?) İşaret ettiğimiz şeyh neye inanır (Ney?)
 وَكَمْ أَدْرِ (Ney?) Ve hangi şekilde bu marifetleri anlar (Ney?)
 هَذِهِ الْمَعَارِفَ (Ney?)
 وَتَبَّتْ أَقْدَامَنَا (Ney?) Ey Rabbimizi Günahlarımızı ve işimizdeki aşırılığı bağışla (Ney?)
 وَتَبَّتْ أَقْدَامَنَا (Ney?)
 وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (Ney?) Ve kafir topluluğa karşı bize yardım et (Ney?)
 وَالسَّلَامُ (Ney?) Selamlar.

